

กรณีตัวอย่างที่ดีของการรับชาวต่างชาติผู้มีทักษะเฉพาะทางเข้าทำงานในภาคเกษตรกรรม

บริษัท ชิรามิซุ ฟาร์ม จำกัด (SHIRAMIZU Farm)

- จากการบริหารอย่างมีแบบแผนและการหาหรือโดยทั้งสองฝ่ายเป็นเวลา 6 ปี จำนวนแรงงานทักษะเฉพาะทางเพิ่มขึ้นเป็น 20 คน และทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 เพิ่มขึ้นเป็น 3 คน -

<p>ข้อมูลพื้นฐาน</p> <p>ที่ตั้ง เมืองยาเอเซะ อำเภอนางาซากิ จังหวัดโออิตา</p> <p>บริษัท ชิรามิซุ ฟาร์ม จำกัด (อายุ 100 ปี จดทะเบียนเป็นบริษัท ตั้งแต่ปี 2018)</p> <p>ชนิดพืชที่เพาะปลูก ดอกเบญจมาศขนาดเล็กในฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาวเป็นหลัก (80%), พืชผลอื่นๆ เช่น กระจับปี่ ฯลฯ</p> <p>ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน (20%) ดอกเบญจมาศขนาดเล็ก: ประมาณ 3 ล้านดอก</p> <p>พื้นที่เพาะปลูก กลางแจ้ง 12 เฮกตาร์</p> <p>โครงสร้างพนักงาน ชาวญี่ปุ่น 1 คน (ผู้จัดการสำนักงาน) + ชาวต่างชาติผู้มีทักษะเฉพาะทาง 20 คน (ชาวอินโดนีเซีย ทั้งหมด)</p> <p>ทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 3 คน ⇒ สอบผ่าน 3 คน (1 คนได้ เปลี่ยนสถานะการพำนัก)</p>	
<p>การดำเนินงานที่เป็นเอกลักษณ์ (การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและการสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำงานได้ง่าย)</p> <ol style="list-style-type: none">① ด้วยการวางแผนบริหารจัดการที่ดี ประสิทธิภาพการทำงานจึงดีขึ้นและยอดขายเติบโต ส่งผลให้จำนวนชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางเพิ่มมากขึ้น② จากการหาหรือระหว่างฝ่ายแรงงานและฝ่ายบริหาร เราได้ทบทวนการจัดสรรกำลังคนให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยชาวต่างชาติ 2 คนที่มีทักษะเฉพาะทางได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้า เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่พนักงานอยากจะทำอะไรต่างๆ ด้วยตนเอง	
<p>1. ความพยายามในการบริหารจัดการและการหาหรือกันตลอด 6 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้จำนวนบุคลากรต่างชาติเพิ่มมากขึ้น</p> <p>(1) มีการดำเนินการอะไรบ้างในช่วงหกปีที่ผ่านมา แนวคิดและมาตรการเฉพาะมีอะไรบ้าง</p> <ol style="list-style-type: none">① เมื่อทราบว่าระบบแรงงานทักษะเฉพาะทางจะเริ่มใช้งาน เราก็เริ่มจ้างชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางทันที ตั้งแต่ตอนรับเข้ามาทำงาน เราได้บอกพนักงานให้ "ทำงาน โดยการคิดล่วงหน้า" ปัจจุบันเราได้เลื่อนตำแหน่งชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง 2 คนซึ่งมีประสบการณ์มากที่สุดให้เป็นหัวหน้า เราได้วางระบบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน เช่น คำแนะนำจากตัวแทนบริษัทจะถูกสื่อสารในภาษาญี่ปุ่นและภาษาแม่ของพนักงาน② ตามคำขอของชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง เราได้จัดทำตารางเวลาที่ทุกคนสามารถตรวจสอบได้ ช่วยให้แรงงานต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางสามารถประเมินได้ว่าช่วงเวลาใดงานยุ่งและช่วงเวลาใดงานน้อย ส่งผลให้ทำงานได้อย่างสมดุลมากขึ้น นอกจากนี้ จากการหาหรือกัน เราได้อนุญาตให้ชาวต่างชาติเดินทางกลับประเทศระยะยาวเป็นการชั่วคราว (2 - 6 เดือน) ด้วยเหตุต่างๆ เช่น การแต่งงานหรือการคลอดบุตร ทั้งยังอนุญาตให้ชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางตัดสินใจว่าจะเดินทางกลับประเทศชั่วคราวกี่ครั้งและเป็นระยะเวลาสั้นเท่าใด	

- ③ นอกจากหัวหน้าแล้ว ยังมีพนักงานที่สามารถจัดการรถไถพรวนดินและเครื่องคัดแยกผลผลิตได้อย่างมีความรับผิดชอบ เราารู้สึกได้ว่าพนักงานนอกอาจจะทำอะไรต่างๆ ด้วยตนเอง เรายังได้ตอบรับคำขอของชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง โดยทำการปรับปรุงโครงสร้างทีมและจำนวนแรงงานให้ดีขึ้น จึงถือได้ว่าสภาพแวดล้อมการทำงานโดยรวมดีขึ้นมาก
- ④ ในฐานะทีมผู้บริหาร เราคิดว่า "วิธีที่จะทำให้การทำงานของพนักงานง่ายขึ้น" อยู่เสมอ และผลที่ได้ก็คือชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางที่ต้องการทำงานกับบริษัทของเรามีจำนวนมากขึ้น ต้องขอขอบคุณชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางที่ทำงานกับเรา มาเป็นเวลานาน ทำให้เราสามารถสร้างระบบการผลิตที่มั่นคง และยอดขายเพิ่มขึ้นประมาณ 2.6 เท่าเมื่อเทียบกับ 6 ปีก่อน การขยายขนาดธุรกิจของเราจึงนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของจำนวนชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางด้วย

(2) เงินเดือนพื้นฐานจะสูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำ 100 เยนต่อชั่วโมง และผลการทำงานจะถูกสะท้อนในโบนัสแทนที่จะเป็นระบบการขึ้นเงินเดือนซึ่งอิงจากการประเมินผล

- ① ในส่วนของการประเมินผลบุคลากร หลายคนแสดงความคิดเห็นว่า "ทุกคนทำงานหนักเหมือนกัน" และ "ไม่อยากจะให้ทำแบบนี้" เราารู้สึกว่าการประเมินผลบุคลากรของเพื่อนร่วมงานที่สนิทกันอาจทำให้เกิดความแตกแยกในที่ทำงานได้ และคิดว่าน่าจะดีกว่า หากทุกคนได้รับการประเมินในระดับสูงเหมือนกัน เราจึงเลือกที่จะไม่ประเมินผลบุคลากรเป็นรายบุคคล
- ② บางครั้งพนักงานก็ทำได้เกินกว่าที่ผู้บริหารคาดไว้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำงานได้ง่ายจึงเป็นประโยชน์ เราพิจารณาเป็นพิเศษให้แก่พนักงานที่ทำงานมานานผ่านโบนัส เช่น ให้โบนัสตามจำนวนปีที่ทำงาน ฯลฯ หัวหน้างานจะได้รับการคัดเลือกโดยผู้บริหาร โดยคำนึงถึงความน่าเชื่อถือในการทำงานและความเข้าใจภาษาญี่ปุ่น และมีการให้ค่าตอบแทนตามตำแหน่ง
- ③ แนวคิดเรื่องค่าจ้างที่สะท้อนอยู่ในอัตราค่าจ้างรายชั่วโมง และการได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับชั่วโมงการทำงานนั้น สอดคล้องกับความต้องการของชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง อัตราค่าจ้างรายชั่วโมงจึงถูกกำหนดให้สูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำประมาณ 100 เยน ซึ่งหมายความว่าพนักงานของเราจะได้รับค่าจ้างมากกว่าค่าแรงขั้นต่ำ

2. โอกาสในการก้าวหน้าทางอาชีพ ฯลฯ สำหรับชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง

- ① สำหรับการสอบทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 นั้น ทีมผู้บริหารสนับสนุนการสมัครสอบและผู้ที่สอบผ่าน โดยมอบเงินให้เป็นของขวัญ ฯลฯ เราอยากได้ผู้มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 เพราะหากจำนวนพนักงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เราก็สามารถที่จะให้คำแนะนำหรือสอนงานได้ง่ายขึ้นด้วย
- เนื่องจากผู้มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 สามารถพาสมาชิกในครอบครัวมาอาศัยอยู่ด้วยได้ การปฏิบัติต่อพวกเขาจึงแตกต่างจากผู้มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 1 ในอนาคตหากผู้มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 ต้องการพาสมาชิกในครอบครัวมาอาศัยอยู่ด้วย เราจะสนับสนุนโดยหรือเรื่องนี้ตามความเหมาะสมต่อไป
- ② เมื่อสมัครสอบทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 นายจ้างจำเป็นต้องให้การสนับสนุนเสมอ เช่น เมื่อมีหัวข้อหรือคำถามอะไรที่ชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทางไม่เข้าใจ เราจะช่วยค้นหาข้อมูลต่างๆ ร่วมกับพวกเขา ฯลฯ ส่งผลให้ปัจจุบันเรามีผู้สอบผ่านแล้ว 3 คน
- ③ เรากำลังพิจารณาที่จะสร้างห้องพักของเราเองในอนาคต เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น โดยเรามีแผนที่จะรับฟังความคิดเห็นของชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง และออกแบบห้องพักให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของพวกเขา
- ④ ด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของชาวต่างชาติที่มีทักษะเฉพาะทาง เราจึงสามารถจ้างพนักงานได้จำนวนมาก และทราบว่ามีคนในอินโดนีเซียจำนวนมากที่ต้องการทำงานกับเรา นอกจากนี้ บางคนที่ได้ลาออกจากบริษัทและกลับประเทศไปแล้ว ก็ต้องการกลับมาทำงานกับเรากลับครั้ง

***สัมภาษณ์บุคลากรจากต่างประเทศ**

(คุณสุริอานา มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2)

คุณเดวา (ทักษะเฉพาะทางหมายเลข 1 (สอบผ่านทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 และเป็นผู้จัดการงาน))

① ทำไมคุณถึงอยากทำงานที่ญี่ปุ่น

สุริอานา: ที่บ้านเกิดของเรามีงานน้อยมาก นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังเป็นประเทศที่สะอาดและปลอดภัย ผมทำงานในญี่ปุ่นมา 3 ปีแล้วในตำแหน่งผู้ฝึกงานด้านเทคนิค และ 7 ปีในตำแหน่งผู้มีทักษะเฉพาะทาง

เดวา: ผมช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนาที่บ้านเกิด และได้ไปฝึกงานด้านเทคนิคในจังหวัดฉะเชิงเทรา รายได้ในญี่ปุ่นสูงกว่าในอินโดนีเซียมาก ผมทำงานเพื่อเก็บเงินครับ

② ช่วยเล่าเกี่ยวกับงานของคุณ ทำงานได้ง่ายไหม อะไรที่ทำให้คุณรู้สึกว่างานมีคุณค่า

สุริอานา: การปลูกดอกเบญจมาศและกระเจี๊ยบเขียวมีความยากลำบากบ้างในบางครั้ง แต่งานที่ผมทำ เช่น การคลุมดิน, การใช้เครื่องจักร (เครื่องไถพรวน) ตอนนี้ผมคุ้นชินแล้ว ก็สนุกครับ

เดวา: ตอนนี้ผมกำลังเตรียมปลูกดอกเบญจมาศ ซึ่งจะเก็บเกี่ยวได้ตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนพฤษภาคม ในฐานะผู้จัดการงาน ผมยังให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการการเพาะปลูกและการปฏิบัติงานด้วยครับ

③ ในการทำงาน มีเรื่องอะไรที่คุณต้องระวังเป็นพิเศษไหม

สุริอานา: โดยเฉพาะช่วงฤดูร้อนที่อากาศร้อนจัด ผมจะใส่ชุดทำงานที่มีพัดลมติดอยู่ด้วย ผมกำลังพยายามเปลี่ยนใบขับขี่ต่างประเทศเป็นใบขับขี่ญี่ปุ่นอยู่ แต่ก็ค่อนข้างยาก

เดวา: มีครับ อากาศร้อนและลำบากมาก โดยเฉพาะช่วงหน้าร้อน เวลาทำงานเลยต้องระวัง ชุดทำงานของผมก็มีพัดลมติดอยู่ ตอนผมสั่งงาน เช่น "งานต่อไปให้ทำอันนี้นะ" ผมจะสั่งด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษาบาฮาเลียเพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้

④ สถานการณ์เรื่องที่อยู่อาศัยของคุณเป็นอย่างไรบ้าง และคุณมีโอกาสพบปะหรือแลกเปลี่ยนกับคนในท้องถิ่นบ้างไหม

สุริอานา: ดีมากครับ ผมยังได้คุยกับคุณป้าที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ ที่พักผมด้วย มีการทักทายกันและคุยถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ระหว่างสองประเทศ

เดวา: มีคนญี่ปุ่นอาศัยอยู่ในอาร์เจนตินาของผมเยอะ เราจะตกทายกันอย่างสุภาพ ผมยังเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การทำความสะอาดแม่น้ำในท้องที่ด้วย

⑤ ทำไมคุณถึงตัดสินใจขอทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2

สุริอานา: ผมไม่รู้ว่ามีอีก 10 ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร แต่ในอนาคตผมอยากพาครอบครัวมาอยู่ด้วยและทำงานไปนานๆ

เดวา: ผมอายุ 31 ปีแล้ว และถึงจะแต่งงานแล้วก็อยากทำงานต่อไปอีกนานๆ

⑥ คุณทำอย่างไรถึงสอบผ่านทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 ได้

สุริอานา: ผมเรียนวันละ 2 ชั่วโมงเป็นเวลา 2 เดือน โดยใช้ตำราเรียนออนไลน์ คำศัพท์ทางเทคนิคค่อนข้างยาก ผมเลยสอบผ่านในครั้งที่ 3 ในปีที่ 5 ของการทำงาน ซึ่งเป็นระยะเวลาพำนักสูงสุดสำหรับทักษะเฉพาะทาง(หมายเลข 1)

เดวา: มันยาก แต่ผมดูวิดีโอภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ ซึ่งช่วยให้เข้าใจได้

⑦ ในฐานะผู้มีทักษะเฉพาะทางหมายเลข 2 คุณจะทำงานนานแค่ไหน และคุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับอนาคต

สุริอานา: เพราะผมอยากทำงานระยะยาว คนอื่นๆ ที่ทำงานที่นี้ก็บอกว่าพวกเขาอยากได้หมายเลข 2 และทำงานระยะยาวเช่นกัน

เดวา: ผมอยากทำงานเหมือนพ่อแม่ และเป็นประธานบริษัทด้านการเกษตรในประเทศบ้านเกิดผม

⑧ คุณมีเป้าหมายในอนาคตและมองอนาคตในประเทศบ้านเกิดของคุณอย่างไร

สุริอานา: ลูกของผมเพิ่งอายุ 1 ขวบ ในอนาคตผมอยากพาครอบครัวมาอยู่ที่ญี่ปุ่นและทำงานระยะยาว นอกจากนี้ การทำเกษตรในบาหลีจะทำให้ผมมีรายได้ประมาณ 600,000 เยนต่อปี แต่ผมอยากจะทำธุรกิจและบริหารจัดการมันครับ

เดวา: ตอนนี้ผมยังไม่ได้แต่งงาน แต่ผมอยากแต่งงานกับแฟนสาวซึ่งตอนนี้อยู่ที่ประเทศบ้านเกิดผม และคิดที่จะทำงานระยะยาวในญี่ปุ่นครับ